

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Директор

ТДВ «СК «Мотор-Гарант»

Щупак Ю.П.

« 11 » 11 2013 р.

Внесення зміни до правил добровільного страхування страхової
компанії шляхом їх викладення в новій редакції:

ПРАВИЛА

добровільного страхування від вогневих ризиків

та ризиків стихійних явищ

(нова редакція)

Запоріжжя – 2013 р.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Відповідно до чинного законодавства України і на підставі цих Правил добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ (далі – Правила) Товариство з додатковою відповідальністю «Страхова компанія «Мотор-Гарант» (далі - Страховик) укладає договори добровільного страхування від вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ (далі – договір страхування) з юридичними особами та дієздатними фізичними особами (далі – Страхувальник).

1.2. Страхувальниками можуть виступати дієздатні фізичні особи та юридичні особи, які є власниками майна, зазначеного в договорі страхування, або інша особа, яка має майновий інтерес, що не суперечить чинному законодавству України, щодо володіння, користування, розпорядження цим майном (повного господарського володіння, оперативного управління, на праві оренди тощо).

1.3. Страхувальником також може бути будь-яка дієздатна фізична особа та суб'єкт господарювання, що укладає договір страхування на користь особи, зазначеної у п. 1.2. цих Правил.

1.4. Страхувальники можуть при укладанні договорів страхування призначати фізичних осіб або юридичних осіб (Вигодонабувачів), які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування, а також замінювати їх до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

Укладання договору страхування на користь Вигодонабувача не звільняє Страхувальника від виконання обов'язків за договором, якщо інше ним не передбачено або обов'язки Страхувальника виконані Вигодонабувачем.

1.5. Основні терміни використані в цих Правилах в наступному тлумаченні:

Аварійні комісари - особи, які займаються визначенням причин настання страхового випадку та розміру збитків, кваліфікаційні вимоги до яких встановлюються актами чинного законодавства України.

Власник майна – фізична особа, яка на правах власності, чи юридична особа, яка на правах колективної, приватної або державної власності володіє, використовує і розпоряджається майном або особа, у якої майно перебуває в повному господарському володіння.

Внутрішнє та зовнішнє оздоблення – оздоблювальне покриття стін та стелі, настил підлоги, віконні, дверні блоки, дверні замки і ручки, вимикачі, розетки, легкі міжкімнатні перегородки, вбудовані меблі, якщо інше не передбачено договором страхування.

Дійсна (оціночна) вартість майна (відповідно до типу майна):

- вартість будівництва в даній місцевості аналогічної будови чи споруди, з урахуванням її поточного зносу і експлуатаційно-технічного стану;
- сума, що необхідна для придбання аналогічного майна з урахуванням його поточного зносу;
- сума витрат виробництва, необхідних для повторного виготовлення майна;
- вартість майна на споживчому ринку України, з врахуванням його поточного зносу і експлуатаційно-технічного стану;
- сума, відповідно до експертного висновку;
- сума фактичних матеріальних та трудових витрат на виготовлення (будування) майна, виходячи з затверджених цін, норм для даного виду робіт;
- сума максимальних середньомісячних залишків на складі;
- сума максимального товарообігу за попередній звітний період (ця інформація повинна бути підтверджена копіями відповідних документів);
- розмір оцінки, що встановлюється відповідно до цін на майно (в комісійній торгівлі ювелірними виробами тощо);
- оцінка експерта чи ціни на аукціонних торгах творами мистецтва і антикваріату;
- розмір вартості робіт, включаючи вартість проектування, матеріалів та будівельних матеріалів, заробітної плати; витрат на перевезення, митних та інших витрат;
- інша величина, відповідно до договору страхування.

Договір страхування - це письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхове відшкодування, в межах страхової суми (ліміту відповідальності), Страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування страхувальником, на користь якої укладено договір страхування (подати допомогу, виконати послугу тощо), а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

Знищення (загибель) майна - подія, коли залишкова вартість застрахованого майна разом з відновлювальними витратами дорівнює або переважає дійсну вартість майна на момент укладення договору страхування.

Знос – це фізичний знос складових частин майна, що визначається в порядку передбаченому договором страхування.

Інженерне обладнання – сантехнічне обладнання (ванни, раковини, унітази, сантехнічна арматура до них тощо) водонагрівальні прилади (газові та електричні колонки,

радіатори водяного опалення, сушки для рушників тощо), індивідуальні системи очищення води, кондиціонування й вентиляції приміщень, комп'ютерні, телефонні й інші мережі, що знаходяться в застрахованому майні, якщо інше не передбачено договором страхування.

Конструктивні елементи – конструкції (фундамент, стіни, підлога, стеля, балкони тощо) та інженерні комунікації (загальні мережі тепло-, водо-, газо-, електропостачання, обладнання пожежної безпеки, вентиляційні канали тощо) майна, що страхується, якщо інше не передбачено договором страхування.

Компетентні органи – державні органи, до компетенції яких належать ліквідація наслідків страхових випадків, встановлення причин та обставин настання страхових випадків, оцінка їх наслідків, а також надання офіційних роз'яснень щодо питань, що стосуються обставин настання страхового випадку; юридичні особи, що мають відповідні повноваження, до яких може звертатися Страховик або Страхувальник для вирішення суперечок та інших питань, що стосуються договору страхування. Компетентними органами вважаються: медичні установи, органи внутрішніх справ, пожежної охорони, аварійні служби та інші органи, які наділені відповідними повноваженнями; державні органи, до компетенції яких належать ліквідація наслідків страхових випадків, встановлення причин та обставин настання страхових випадків, оцінка їх наслідків, а також надання офіційних роз'яснень щодо питань, що стосуються обставин настання страхового випадку.

Рухоме майно – майно, що знаходиться на території страхування, яке можливо вільно переміщувати в просторі, якщо інше не передбачено договором страхування.

Страхова сума – грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов договору страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

Страхове відшкодування - страхова виплата, яка здійснюється Страховиком у межах страхової суми за договорами страхування при настанні страхового випадку.

Страховий випадок - подія, передбачена договором страхування або законодавством, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику (Вигодонабувачу).

Страховий платіж - плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести Страховику згідно з договором страхування, та обчислюється як добуток страхової суми та страхового тарифу.

Страховий ризик – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховий тариф - ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

Треті особи – будь-які особи, крім Страховика, Страхувальника, Вигодонабувача та

їх уповноважених представників.

Франшиза - частина збитків, що не відшкодується Страховиком згідно з договором страхування. Франшиза може встановлюватись в абсолютному значенні, у відсотках від страхової суми або суми страхового відшкодування в залежності від умов договору страхування.

Франшиза безумовна – тип франшизи, при якій Страховик зобов'язаний відшкодувати збитки за вирахуванням встановленої франшизи.

Франшиза умовна – тип франшизи, при якій Страховик не несе відповідальності за збитки, що не перевищують розміру франшизи, та зобов'язаний відшкодувати збитки повністю, якщо їх розмір перевищує розмір встановленої франшизи.

2. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

2.1. Предметом договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать закону і пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням майном, зазначеним у правилах та договорі страхування (далі – застраховане майно).

2.2. Страховик бере на себе обов'язок за встановлену договором страхування плату (страховий внесок, страховий платіж, страхову премію) здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування шляхом відшкодування страхувальнику або іншій особі, визначеній Страхувальником у договорі страхування (Вигодонабувачу), збитку, понесеного ними у зв'язку з пошкодженням, знищенням (загибеллю) або втратою застрахованого майна чи його частини внаслідок дії вогневих ризиків та/або стихійних явищ.

2.3. На страхування згідно з цими Правилами приймаються:

2.3.1. Будівлі (житлові, виробничі, адміністративні, соціально-культурного призначення та громадського використання тощо).

2.3.2. Окремі приміщення (лабораторії, кабінети, цехи, квартири, окремі кімнати тощо).

2.3.3. Споруди та виробничо-технологічні установки.

2.3.4. Інженерні та виробничо-технологічні машини, механізми, устаткування (комунікації, системи, апарати, комп'ютерна та оргтехніка, станки, передаточні та силові машини, прилади тощо).

2.3.5. Господарські споруди (гаражі, сховища, склади, огорожі тощо).

2.3.6. Об'єкти незавершеного будівництва.

2.3.7. Інвентар та технологічне обладнання.

2.3.8. Устаткування, меблі, скло вітрин, дзеркал і вікон тощо.

2.3.9. Предмети домашнього ужитку і домашньої обстановки; електропобутові прилади, аудіо -, відео -, електронна техніка; музичні, вимірювальні і оптичні прилади; спортивний і мисливський інвентар; інше майно, що знаходиться в приміщеннях.

2.3.10. Товарно-матеріальні цінності (сировина, матеріали, напівфабрикати та комплектуючі, товари в обігу, товари та готова продукція (в том числі транспортні засоби, що виступають в якості товару) тощо).

2.3.11. Майно, що використовується у процесі будівельно-монтажних робіт.

2.2.12. За домовленістю сторін може бути застраховано таке майно: вироби з дорогоцінних металів чи коштовних каменів; малюнки, картини, скульптури, колекції марок, монет та інші колекції чи твори мистецтва; майно в холодильних камерах.

2.3.13. Земельні ділянки.

2.3.14. Інше майно.

2.4. Застрахованим, відповідно до договору страхування, може бути: конструктивні елементи майна, внутрішнє та зовнішнє оздоблення, інженерне обладнання, рухоме майно, що знаходиться на території страхування, тощо.

2.5. Якщо інше не передбачено договором страхування, рухоме майно вважається застрахованим тільки на території страхування. Якщо територія знаходження застрахованого майна змінюється, то Страхувальник (Вигодонабувач) повинен протягом 3 (трьох) робочих днів з моменту зміни сповістити про це Страховика письмово або іншим способом, що дозволяє зафіксувати це повідомлення, інакше договір страхування по відношенню до даного застрахованого майна припиняється.

2.6. Перелік майна, що приймається на страхування, визначається договором страхування.

2.7. Застрахованим може бути як все майно, так і його частина.

3. СТРАХОВІ РИЗИКИ. СТРАХОВІ ВИПАДКИ

3.1. Страховими ризиками за цими Правилами є:

3.1.1. **Пожежа** - неконтрольоване горіння, що виникає поза межею спеціально призначених місць чи виходить за межі цих місць, здатне до самостійного розповсюдження в просторі, часі.

Якщо інше не передбачено договором страхування, Страховик також відшкодовує заподіяні Страхувальнику (Вигодонабувачу) збитки, що виникли: внаслідок лісової пожежі; внаслідок пожежі, що виникла усередині установок, які використовують вогонь чи тепло для

технологічних процесів; внаслідок ушкодження майна розпеченими розплавами, що аварійно вивільняються, крім ушкодження самих ємкостей, що містять ці розплави; внаслідок впливу на майно продуктів горіння, гарячих газів, високої температури і заходів пожежогасіння, що застосовуються з метою попередження подальшого поширення і гасіння вогню.

3.1.2. **Удар блискавки** - дія прямого грозового розряду, при якому струм блискавки протікає через елементи майна та здійснює термічну, механічну або електричну (атмосферне перенапруження) дію, або побічна дія грозового розряду, що пов'язана з наведенням високого електричного потенціалу, виникненням іскріння.

3.1.3. **Вибух** - швидкий одночасний неконтрольований викид великої кількості енергії в обмеженому обсязі за короткий проміжок часу.

3.1.4. **Природні сили та стихійні явища:**

3.1.4.1. **Буря, вихор, ураган, смерч, шторм** – силова дії вітрового напору та/або хвилі, а також дії спонукуваних ними сторонніх предметів на застраховане майно.

3.1.4.2. **Повінь, надходження підґрунтових вод, паводок, льодохід, злива** – дія води або льоду на застраховане майно, що викликане тимчасовим підвищенням рівня ґрунтових вод, інтенсивним розтаванням снігу, зливовими опадами, підняттям рівня води або розливу водоймищ, льодових заторів річок, вітрових нагонів води, проривання штучних або природних гребель, пошкоджень гідротехнічних споруд тощо.

3.1.4.3. **Землетрус** – підземні поштовхи чи коливання земної поверхні, що є наслідками зсуву або розриву в земній корі чи верхній мантії.

3.1.4.4. **Переміщення або просадка ґрунту, зсув, обвал** – будь-які раптові переміщення ґрунту.

3.1.4.5. **Сель, снігові лавини, каменепад** – дія на застраховане майно снігових, грязьових, грязево-кам'яних потоків.

3.1.4.6. **Град** – атмосферних опади у вигляді частин щільного льоду.

3.1.4.7. **Ожеледиця, сильний снігопад** – утворення насту, снігового покриву або налипання мокрого снігу на відкриті елементи застрахованого майна.

3.1.4.8. **Дія морозів** – механічне руйнування в елементах застрахованого майна, викликаних низькою температурою зовнішнього повітря.

3.1.4.9. **Інших природних сил та стихійних явищ**, що зазначені в договорі страхування.

3.1.5. **Падіння пілотованих літальних апаратів та їх частин/уламків** – падіння на застраховане майно літаків, вертольотів, космічних апаратів, аеростатів, дирижаблів та інших літальних апаратів, їх частин, уламків або їхнього вантажу (предметів з них), якщо ці

літальні апарати пілотувались людьми або люди знаходились в них, хоча б на одному з етапів польоту.

3.2. Договором страхування може бути передбачений мінімальний об'єм, сила чи інші показники для визнання природної сили чи стихійного явища страховим ризиком.

3.3. Збитки, які виникають під дією природних сил та стихійних явищ відносяться до окремого страхового випадку, якщо причини які їх викликають, діяли безперервно протягом часу, зазначеного в договорі страхування. Інакше збитки розглядаються як належні до різних страхових випадків.

3.4. По бажанню Страхувальника, договором страхування може бути передбачено страхування як від всіх, так і від окремих з перерахованих в п. 3.1. цих Правил страхових ризиків.

3.5. Вичерпний перелік страхових ризиків, на випадок настання яких проводиться страхування, визначається договором страхування.

3.6. Страховим випадком за цими Правилами є пошкодження, знищення чи загибель застрахованого майна, внаслідок настання страхового ризику (за наявності причинно-наслідкового зв'язку між настанням страхового ризику та нанесенням матеріальних збитків), що трапився під час та на території дії договору страхування.

3.7. Договором страхування може передбачатися страхування додаткових витрат з переліку:

3.7.1. Доцільні витрати по запобіганню та зменшенню збитків при настанні страхових випадків.

3.7.2. Витрати по приведенню до ладу пошкодженого майна (очищення, прибирання, демонтаж тощо) внаслідок страхового випадку.

3.7.3. Додаткові витрати (включаючи витрати на упорядкування кошторисів на відновлення ушкодженого майна, на проведення експертиз, на оплату роботи та доставки спеціалістів, фахівців-експертів; складення розрахунків, лабораторних досліджень; виготовлення фотознімків, ескізів ушкодженого майна, території; витрати на спецодяг тощо) внаслідок страхових випадків.

3.7.4. Витрати на транспортування пошкодженого майна від місця настання страхового випадку до місця ремонту.

3.7.5. Інші додаткові витрати, передбачені договором страхування.

4. ВИКЛЮЧЕННЯ ЗІ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

4.1. Страхуваними випадками не визнаються (не здійснюється страхове відшкодування), якщо інше не передбачено договором страхування, події, що виникли внаслідок:

4.1.1. Війни, військових дій будь-якого роду; дії засобів ведення війни; надзвичайного стану, оголошеного органами влади; революції, заколоту, повстання, громадських заворушень, страйку, путчу; ядерного вибуху; дії радіації, іонізуючого випромінювання; бактеріологічного, хімічного або радіоактивного забруднення.

4.1.2. Протизаконних дій (бездіяльності) державних органів, органів місцевого врядування або посадових осіб цих органів.

4.1.3. Конфіскації, реквізиції, арешту, пошкодження або знищення за розпорядженням державних органів.

4.1.4. Грубої необережності Страхувальника (Вигодонабувача), його представників або осіб, що знаходяться з ним у трудових відносинах.

4.1.6. Протиправних дій третіх осіб, що не підтвержені компетентними органами, якщо інше не передбачено договором страхування.

4.1.7. Навмисної, злочинної або протиправної дії чи бездіяльності Страхувальника (Вигодонабувача), його представників або осіб, що знаходяться з ним у трудових відносинах.

4.1.8. Нерегламентованого використання застрахованого майна, застосування матеріалів (конструкцій), що не відповідають діючим нормативам.

4.1.9. Просадки ґрунту чи іншого руху ґрунту, що виникли внаслідок проведення будь-яких виробничих заходів Страхувальником.

4.1.10. Природних процесів та тих, що відбуваються неминуче (корозія, гниття, природний знос тощо).

4.1.11. Вологості усередині приміщення.

4.1.12. Дії гризунів та інших шкідників.

4.1.13. Руйнування, пошкодження застрахованого майна в результаті їх внутрішніх пошкоджень, що не спричинені зовнішніми факторами.

4.1.14. Розкрадання застрахованого майна під час та протягом строку, передбачено договором страхування, після настання страхового випадку.

4.1.15. Дефектів, недоліків застрахованого майна, що були відомі Страхувальнику до настання страхового випадку, але про які не був повідомлений Страховик.

4.1.16. Порушення правил експлуатації, протипожежної безпеки при експлуатації застрахованого майна.

4.1.17. Цілеспрямованої дії корисного (робочого) вогню чи тепла, необхідних для проведення плавки, термічної обробки, випалу, варіння, копчення, сушіння інших подібних цілей, поза установок, які використовують вогонь чи тепло.

4.1.18. Самозаймання внаслідок природних властивостей застрахованого майна.

4.1.19. Тривалої розмочуючої (розчиняючої або роз'їдаючої) дії води або інших рідин.

4.1.20. Падіння конструктивних елементів та уламків (частин) застрахованого майна, що викликано його частковими зруйнуваннями та пошкодженням внаслідок зносу цього майна та/або виробничими (будівничими) дефектами.

4.1.21. Проведення вибухових робіт, виїмки ґрунту, висипки пустот або внаслідок проведення інших земляних робіт.

4.1.22. Загибелі, пошкодження товарно-матеріальних цінностей, що зберігаються від відкритим небом (парусиною, плівкою, надувною конструкцією), або через зміну температури, перебоїв електроенергії тощо.

4.1.23. Нез'ясованої втрати, містичного зникнення чи нестач майна, встановлених під час інвентаризації.

4.2. Страховик не несе відповідальність (не здійснює відшкодування), якщо інше не передбачено договором страхування, за:

4.2.1. Випадки, що сталися до моменту укладання договору страхування.

4.2.2. Вартість ремонтних робіт по усуненню пошкоджень, не пов'язаних із страховим випадком.

4.2.3. Вартість технічного обслуговування та гарантійного ремонту застрахованого майна.

4.2.4. Непрямі збитки, викликані страховим випадком: моральна шкода, втрачений прибуток/вигода, простій, перерва у виробництві, штрафи, банківське обслуговування, податки, суми за кредитними зобов'язаннями тощо.

4.3. Обмеження страхування. Якщо інше не передбачено умовами договору страхування, на страхування не приймаються:

4.3.1. Будівлі і споруди, конструктивні елементи і системи, які знаходяться в аварійному стані, а також майно, що розташоване в них.

4.3.2. Будівельно-монтажні роботи на будь-якій стадії їх виконання.

4.3.3. Майно, що розташоване на території страхування, але не є власністю Страхувальника і не знаходиться в його розпорядженні, користуванні згідно з чинним законодавством.

4.3.4. Майно, яке не забезпечене відповідним наглядом, наприклад, на балконах, лоджіях.

4.3.5. Майно, відносно якого у Страховика є істотні сумніви щодо законного походження або вартості цього майна.

4.3.6. Будівлі, які знаходяться у зоні, якій загрожують обвал, землетрусу, повінь або інші стихійні явища з моменту оголошення про їх загрозу або укладання компетентними органами відповідного документу про можливість такої загрози.

4.3.7. Коштовні метали в самородках, злитках, дроті або у вигляді хімічного посуду.

4.3.8. Птахи, тварини.

4.3.9. Кімнатні рослини, квітково-декоративні культури, посіви та інші насадження, включаючи саджанці та насіння.

4.3.10. Продукти харчування.

4.4. Питання про прийняття на страхування того чи іншого майна вирішується Страховиком в односторонньому порядку.

4.5. Договором страхування можуть передбачатися також інші виключення зі страхових випадків та обмеження страхування, що не суперечать чинному законодавству.

5. ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

5.1. Для укладання договору страхування Страхувальник подає Страховику письмову заяву за формою, встановленою Страховиком, або іншим чином заявляє про свій намір укласти договір страхування. При укладанні договору страхування Страховик має право запросити у Страхувальника баланс або довідку про фінансовий стан, підтвержені аудитором (аудиторською фірмою), та інші документи, необхідні для оцінки Страховиком страхового ризику.

Заповнена заява на страхування не зобов'язує Страховика укладати договір страхування.

5.2. Страховик має право здійснювати огляд майна, що страхується, при укладанні договору страхування. За результатами огляду майна, може складатися акт огляду, який підписується Страхувальником та Страховиком.

5.3. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

Договір страхування складається у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу і знаходяться (по одному примірнику) у кожної із сторін.

5.4. У випадку втрати страхового договору (полісу, свідоцтва, сертифікату) в період дії договору страхування, Страховик на підставі заяви Страхувальника видає дублікат відповідного документа. Після видачі дублікату, втрачений примірник вважається недійсним та страхове відшкодування по ньому не проводиться.

Умови і порядок видачі дублікату втраченого примірника страхового договору (полісу, свідоцтва, сертифікату) зазначаються в договорі страхування.

5.5. На вимогу Страховика договір страхування може укладатися: з експертизою майна або з оформленням опису майна зі вказівкою його вартості, який засвідчується Страхувальником. Перелічені документи стають невід'ємною частиною договору страхування.

5.6. Страхова сума встановлюється в межах дійсної вартості майна за цінами і тарифами, що діють на момент укладання договору, якщо інше не передбачено договором страхування або законом.

Страхова сума може визначається за згодою сторін договору страхування окремо по кожному предмету страхування (його частині) або по їх сукупності.

Договором страхування може бути передбачено, що в межах страхової суми застрахованого майна встановлюється ліміт відповідальності Страховика (за договором в цілому, за окремим страховим випадком, по першому страховому випадку тощо) за окремими видами ризиків та за іншими критеріями, а також можуть бути передбачені ліміти відповідальності Страховика за видами витрат, визначених п. 3.7. цих Правил.

5.7. Страхова сума для застрахованих додаткових витрат, що зазначені в п. 3.7. цих Правил, встановлюється окремо за згодою сторін.

5.8. Майно може бути застраховано:

5.8.1. На повну дійсну вартість майна

5.8.2. На частину дійсної вартості майна, але не менше 10% дійсної вартості. При цьому договором страхування може бути передбачено встановлення пропорційної відповідальності, що передбачає визначення розміру збитку в такому відсотку, який страхова сума становить від дійсної вартості майна.

5.9. В період дії договору страхова сума може бути змінена за згодою сторін шляхом внесення відповідних змін в умови договору страхування та сплати додаткового страхового платежу.

5.10. Договором страхування може бути передбачена франшиза (умовна та безумовна). Розмір та вид франшизи визначається за згодою сторін при укладанні договору страхування.

5.11. Строк дії договору страхування згідно з цими Правилами визначається за згодою сторін та вказується в договорі страхування.

5.12. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

Моментом внесення першого страхового платежу визнається 00 годин 00 хвилин дня, наступного за днем надходження на поточний рахунок або до каси Страховика зазначеного платежу, якщо інше не передбачено договором страхування.

5.14. Дія договору страхування закінчується о 24 годині 00 хвилин дня, який зазначений в договорі страхування як дата закінчення дії договору страхування.

5.15. Договір страхування діє на території України, якщо інше не передбачено Договором страхування.

6. СТРАХОВІ ТАРИФИ. СТРАХОВІ ПЛАТЕЖІ ТА ПОРЯДОК ЇХ СПЛАТИ

6.1. Базові страхові тарифи на 1 рік наведені у Додатку № 1 до цих Правил.

6.2. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін з урахуванням оцінки страхового ризику за договором страхування та конкретних умов страхування (Додаток № 1 до цих Правил).

6.3. Загальний розмір страхового платежу за договором страхування в цілому визначається як сума страхових платежів по кожному виду страхових ризиків.

Страховий платіж по кожному виду страхових ризиків встановлюється виходячи із страхової суми і страхового тарифу по даному виду страхових ризиків.

6.4. Страховий платіж може бути сплачений готівкою чи в безготівковій формі.

6.5. Порядок сплати страхового платежу визначається в договорі страхування.

6.6. Страхувальники згідно з укладеними договорами страхування мають право вносити платежі лише у грошовій одиниці України, а Страхувальник-нерезидент - у іноземній вільно конвертованій валюті або у грошовій одиниці України у випадках, передбачених чинним законодавством України.

Якщо дія договору страхування поширюється на іноземну територію відповідно до укладених угод з іноземними партнерами, то порядок валютних розрахунків регулюється відповідно до вимог законодавства України про валютне регулювання.

6.7. Якщо під час дії договору страхування виникають обставини, що збільшують страховий ризик, Страховик має право поставити вимогу про сплату додаткового страхового платежу. Відмова Страхувальника від сплати додаткового страхового платежу є підставою для дострокового припинення дії договору страхування з моменту зміни страхового ризику на умовах, що передбачаються договором страхування.

6.8. Якщо відбулася зміна умов страхування чи страхового ризику, Страхувальником сплачується додатковий страховий платіж, який розраховується за формулою:

$$\text{ДП} = \text{СС} * (\text{T2} - \text{T1}) * \text{n} , \text{ де:}$$

ДП – додатковий страховий платіж;

СС – страхова сума;

T1 - тариф на момент укладення договору страхування;

T2 - тариф на момент внесення змін до умов договору страхування;

n – співвідношення терміну страхування, що залишається до закінчення договору страхування з моменту внесення змін до умов договору страхування, та строку страхування за договором страхування (неповний місяць вважається за повний).

7. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

7.1. Страхувальник має право:

7.1.1. Вимагати від Страховика здійснити страхове відшкодування на умовах, передбачених договором страхування.

7.1.2. Отримати дублікат договору страхування (свідоцтва, сертифіката, поліса), у разі його втрати, при цьому оригінал вважається недійсним.

7.1.3. Оскаржити у встановленому законодавством України порядку відмову Страховика у страховій виплаті або розмір страхового відшкодування.

7.1.4. Ініціювати внесення змін до умов договору страхування протягом його дії.

7.1.5. Достроково припинити дію договору страхування з врахуванням умов розділу 12 цих Правил.

7.1.6. Вимагати виконання Страховиком інших умов договору страхування.

7.2. Страхувальник зобов'язаний:

7.2.1. Своєчасно вносити страхові платежі.

7.2.2. При укладанні договору страхування надати інформацію Страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику.

7.2.3. При укладенні договору страхування повідомити страховика про інші чинні договори страхування щодо цього предмета договору.

7.2.4. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку.

7.2.5. Повідомити страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений умовами договору страхування.

7.2.6. Своєчасно виконувати інші умови договору страхування.

7.2.7. Дотримуватися інструкцій по зберіганню, експлуатації, обслуговуванню застрахованого майна, використовувати майно за прямим призначенням.

7.2.8. Виконувати рекомендації компетентних органів і представників Страховика для запобігання збитків.

7.2.9. Повідомляти Страховика про всі випадки отримання компенсації, повернення або відновлення третіми особами пошкодженого (знищеного) майна.

7.3. Страховик має право:

7.3.1. Протягом строку дії Договору страхування перевіряти стан застрахованого майна, у тому числі на відповідність умовам, що зазначені в договорі страхування, дійсним обставинам, незалежно від того чи відбулася зміна в умовах страхування.

7.3.2. Перевіряти надану Страхувальником інформацію.

7.3.3. Самостійно з'ясувати причини та обставини страхового випадку, а також робити запити про відомості, пов'язані зі страховим випадком, до відповідних компетентних органів, що володіють інформацією про обставини страхового випадку.

7.3.4. Відмовити у здійсненні страхового відшкодування у відповідності по розділу 11 цих Правил.

7.3.5. Достроково припинити дію договору страхування з врахуванням умов розділу 12 цих Правил.

7.3.6. Ініціювати внесення змін до умов договору страхування протягом його дії.

7.3.7. Приймати участь в збереженні, спасінні застрахованого майна, надавати Страхувальнику інструкції щодо зменшення збитків, що є обов'язковими для виконання. Ці дії Страховика не можуть розглядатися як обов'язок Страховика здійснити страхове відшкодування за цим випадком.

7.3.8. На негайний огляд застрахованого майна після страхового випадку.

7.3.9. Прийняти заходи, які він вважає за необхідні для зменшення збитків, взяти на себе за письмовим розпорядженням Страхувальника (Вигодонабувача) захист його прав та ведення справ щодо врегулювання збитків.

7.3.10. Вимагати від Страхувальника повернути здійснене страхове відшкодування, якщо виявляться обставини, що позбавляють Страхувальника права на отримання страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування чи цих Правил.

7.4. Страховик зобов'язаний:

7.4.1. Ознайомити Страхувальника з умовами та правилами страхування.

7.4.2. Протягом 2 (двох) робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасного здійснення страхового відшкодування Страхувальнику.

7.4.3. При настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений договором строк. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення страхового відшкодування шляхом сплати Страхувальнику неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами договору страхування або законом.

7.4.4. Відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору страхування.

7.4.5. За заявою Страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, переукласти з ним договір страхування.

7.4.6. Не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, встановлених законом.

7.5. Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші права та обов'язки Страховика та Страхувальника.

8. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

8.1. При настанні страхового випадку Страхувальник (Вигодонабувач) зобов'язаний:

8.1.1. Вжити заходів щодо рятування майна та зменшення завданих збитків.

8.1.2. Протягом строку, передбаченого договором страхування, викликати на місце настання страхового випадку відповідні компетентні органи та зафіксувати його.

Якщо виклик відповідних компетентних органів на місце страхового випадку неможливий через об'єктивні причини, рішення про визнання події страховим випадком буде прийматися Страховиком на підставі документів, отриманих від Страхувальника.

8.1.3. Протягом строку, передбаченого договором страхування, повідомити Страховика або його представника за телефоном, вказаним в договорі страхування, або

іншим чинним у відповідності до умов договору страхування, та діяти у відповідності з інструкціями Страховика або його представника.

8.1.4. Протягом строку, передбаченого договором страхування, надати Страховику письмове повідомлення про настання страхового випадку, за встановленою формою Страховика.

8.1.5. Приймати заходи щодо збереження слідів страхового випадку, до огляду їх представниками компетентних органів та/або представником Страховика.

8.1.6. Протягом строку, передбаченого договором страхування, пред'явити Страховику пошкоджене майно (залишки від нього) для огляду та складання акту огляду.

8.1.7. Без письмового дозволу Страховика не проводити ніяких робіт щодо відновлення та зміни стану застрахованого майна, крім заходів, необхідних для транспортування, рятування (у тому числі людей, тварин) чи запобіганню надзвичайної ситуації.

8.1.8 Не перешкоджати Страховикові в з'ясуванні причин та обставин настання страхового випадку та надати йому докладну та достовірну інформацію, що стосується страхового випадку.

8.1.9. Вжити всіх можливих заходів для встановлення і фіксації у документальному вигляді реквізитів третіх осіб, які можуть бути визнані винними у заподіянні шкоди застрахованому майну.

8.1.10. Повідомити Страховика про можливість пред'явлення права вимоги до осіб, винних у заподіянні збитків, вжити всіх можливих заходів для здійснення Страховиком права вимоги до цих осіб та, у разі отримання компенсації збитків від винних осіб, повідомити про такий факт та повернути отримане відшкодування на умовах передбачених договором страхування.

8.2. Для отримання страхового відшкодування Страхувальник повинен надати Страховику протягом строку, передбаченого договором страхування документи, передбачені розділом 9 цих Правил:

8.3. Якщо існували істотні причини, через які Страхувальник (Вигодонабувач) не вчасно виконав вимоги пунктів 8.1.2., 8.1.3, 8.1.4., 8.1.6, 8.2. цих Правил, ці дії виконуються як тільки це стане можливим, з обґрунтуванням причин такої затримки.

8.4. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші дії Страхувальника (Вигодонабувача) при настанні страхового випадку.

9. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ

9.1. Для підтвердження факту настання страхового випадку Страхувальник зобов'язаний надати:

9.1.1. Заяву про настання страхового випадку, за формою Страховика.

9.1.2. Договір страхування.

9.1.3. Довідку компетентного органу (відповідно до ризику, за яким стався страховий випадок), встановленого зразка про факт звернення Страхувальника (Вигодонабувача) та/або про характер та обставини настання страхового випадку.

У випадках, передбачених договором страхування, натомість довідки компетентного органу може бути використаний акт, який складають уповноважені представники Страховика і Страхувальника.

9.1.4. За необхідності складається акт експертизи, висновки спеціалістів щодо причин та розміру збитків.

9.2. Для одержання та визначення розміру страхового відшкодування Страхувальник зобов'язаний надати:

9.2.1. Заяву про виплату страхового відшкодування, за формою Страховика.

9.2.2. Документи, що підтверджують наявність права власності або іншого майнового інтересу на майно.

9.2.3. Документи, що містять розрахунок вартості відновлювального ремонту майна та/або підтверджують розмір матеріальних збитків, в яких обов'язково окремо зазначається вартість кожного виду робіт, кожної складової частини, що підлягають заміні, вартість та обсяг витратних матеріалів.

9.2.4. Документи, що підтверджують доцільні витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків.

9.2. Копії документів, що посвідчують особу одержувача страхового відшкодування.

9.3. Документи, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків мають бути достовірними, поданими в об'ємі, якого вимагає Страховик, оформленими і засвідченими належним чином. Ненадання цих документів (або оформлення їх неналежним чином) дає право Страховикові відстрочити виплату страхового відшкодування до моменту отримання належним чином оформлених документів в частині збитків, які не підтверджені цими документами.

9.4 Умовами договору страхування може бути передбачені інші документи, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків.

10. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ.
СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ АБО ВІДМОВУ В ЗДІЙСНЕНІ
СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ. ПОРЯДОК І УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВОГО
ВІДШКОДУВАННЯ

10.1. Виплата страхового відшкодування проводиться страховиком згідно з договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених умовами страхування) і страхового акта (аварійного сертифіката), який складається Страховиком або уповноваженою ним особою (аварійним комісаром) у формі, що визначається Страховиком.

Страхове відшкодування здійснюється у розмірі прямого збитку, завданого майновим інтересам Страхувальника (Вигодонабувача) в межах страхової суми (ліміту відповідальності).

Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямого збитку, якого зазнав Страхувальник (Вигодонабувач).

10.2. Розмір збитку визначається Страховиком відповідно до даних огляду пошкодженого майна, складеного Страховиком, умов страхування та наданих Страхувальником документів.

10.3. Страховик та Страхувальник мають право залучити за свій рахунок аварійного комісара до розслідування обставин страхового випадку. Страховик не може відмовити Страхувальнику в проведенні розслідування і повинен ознайомити аварійного комісара з усіма обставинами страхового випадку, надати всі необхідні матеріальні докази та документи.

У випадку виникнення спорів між сторонами щодо причини та розміру збитку, кожна із сторін має право вимагати проведення експертизи. Експертиза здійснюється за рахунок тієї сторони, що вимагала її проведення.

10.4. Якщо інше не передбачено договором страхування, розмір матеріальних збитків визначається:

10.4.1. При пошкодженні майна у розмірі вартості відновлювального ремонту майна або вартості відновлення майна тощо.

10.4.2. При загибелі (знищенні) майна:

10.4.2.1. При передачі Страхувальником та прийняття Страховиком права власності на пошкоджене майно – в розмірі дійсної вартості майна на дату настання страхового випадку.

10.4.2.2. В разі залишення майна у власності Страхувальника, або відмови Страховика в прийнятті права власності на пошкоджене майно – в розмірі дійсної вартості майна на дату настання страхового випадку, за вирахуванням вартості залишків, що придатні для подальшого використання.

Вартість залишків визначається шляхом вивчення попиту та пропозиції на ринку щодо таких залишків або шляхом проведення незалежної експертної оцінки.

10.5. Додаткові витрати Страхувальника, передбачені п. 3.7. цих Правил, відшкодовуються в розмірі фактичних витрат та у межах відповідних лімітів відповідальності, передбачених договором страхування.

10.6. Якщо інше не передбачено договором страхування, Страховик приймає рішення про здійснення, відмову в здійсненні страхового відшкодування або відстрочення прийняття рішення про здійснення або відмову в здійсненні страхового відшкодування протягом 15 (п'ятнадцяти) робочих днів з моменту отримання всіх документів, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків.

Рішення про здійснення страхового відшкодування оформлюється страховим актом.

В разі ухвалення рішення про відмову в здійсненні страхового відшкодування, Страховик письмово повідомляє Страхувальника про таке рішення протягом 10 (десяти) робочих днів, з моменту прийняття такого рішення, із зазначенням причин такої відмови.

10.7. В разі наявності сумнівів в обґрунтованості/законності отримання страхового відшкодування, Страховик може відстрочити її до моменту підтвердження або спростування цих сумнівів але на строк не більше 6 (шість) місяців з моменту отримання всіх документів, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків.

10.8. Якщо інше не передбачено договором страхування, страхове відшкодування здійснюється протягом 30 (тридцяти) робочих днів з моменту прийняття рішення щодо здійснення страхового відшкодування.

10.9. Якщо інше не передбачено договором страхування, страхове відшкодування здійснюється шляхом його перерахування на поточний рахунок або готівкою з каси Вигодонабувачу.

Розмір частки страхового відшкодування, яку отримує Вигодонабувач, не може перевищити підтвердженого документально розміру його майнового інтересу щодо застрахованого майна. Частину суми страхового відшкодування, що залишилася отримує власник застрахованого майна.

10.10. Конкретний порядок здійснення страхового відшкодування обумовлюється договором страхування.

10.11. Розмір страхового відшкодування визначається із розміру матеріального збитку та з урахуванням:

10.11.1. Розміру страхової суми (ліміту відповідальності), визначеної договором страхування.

10.11.2. Виду та розміру франшизи, обумовленої договором страхування.

10.11.3. Наявності чи відсутності умови про здійснення страхового відшкодування без урахування зносу, у відповідності до умов договору страхування.

10.11.4. Здійснених раніше виплат страхового відшкодування за договором страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

10.11.5. Сум, одержаних Страхувальником (Вигодонабувачем) в порядку відшкодування заподіяного збитку від осіб, винних у заподіянні збитків.

10.12. Витрати на ремонт майна мають бути належним чином підтверджені та можуть включати:

10.12.1. Витрати на матеріали і запасні частини, які необхідні для ремонту, по цінам та тарифам на дату страхового випадку за вирахуванням вартості зносу частин майна, що замінюються в процесі ремонту, якщо інше не передбачено договором страхування.

10.12.2. Витрати на сплату ремонтних робіт по відновленню по цінам і тарифам на дату страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

10.12.3. Витрати за постачання матеріалів до місця ремонту та інші витрати, що необхідні для ремонту з метою доведення майна до того стану, в якому воно знаходилося до настання страхового випадку.

10.12.4. Інші витрати, передбачені договором страхування.

10.13. Якщо інше не передбачено договором страхування, витрати на ремонт не включають витрати на:

10.13.1. Реконструкцію, переустаткування, покращення, удосконалення.

10.13.2. Технічне обслуговування і гарантійний ремонт.

10.13.3. Витрати вище необхідних.

10.13.4. Витрати, що викликані тимчасовим або допоміжним ремонтом.

10.14. Загальний обсяг страхового відшкодування за договором страхування не може перебільшувати страхової суми, зазначеної в цьому договорі страхування.

10.15. Якщо в договір страхування були внесені зміни стосовно розмірів страхової суми (ліміту відповідальності), Страховик здійснює страхове відшкодування з урахуванням останньої зміни, у разі якщо страховий випадок трапився після внесення таких змін.

10.16. Якщо інше не передбачено умовами договору страхування, страхова сума після сплати страхового відшкодування зменшується на розмір такого відшкодування. При

цьому договір страхування продовжує свою дію протягом строку страхування в межах страхової суми, зменшеної на сплачену суму страхового відшкодування, що була здійснена Страховиком. Страхова сума вважається зменшеною з дня сплати страхового відшкодування.

Якщо страхове відшкодування по договору страхування було виплачено в розмірі страхової суми, то договір страхування щодо даного предмету страхування припиняє свою дію з моменту виплати страхового відшкодування. В цьому випадку за згодою сторін може укладатися новий договір страхування.

10.17. Страховик здійснює виплату страхового відшкодування в розмірі, що не перевищує розміру прямого майнового збитку, навіть якщо в момент настання страхового випадку, страхова сума перевищувала дійсну вартість застрахованого майна.

10.18. У разі коли страхова сума становить певну частку дійсної вартості застрахованого майна, страхове відшкодування виплачується у такій же частці від визначених по страховій події збитків, якщо інше не передбачено умовами страхування.

10.19. Якщо застраховане майно застраховано у кількох страховиків і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість майна, то страхове відшкодування, що виплачується усіма страховиками, не може перевищувати дійсної вартості майна. При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

10.20. Страховик в межах страхової суми (ліміту відповідальності) відшкодовує доцільно зроблені витрати, щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку.

10.21. У випадку, якщо на момент здійснення Страховиком страхового відшкодування, Страхувальник має несплачені частини страхового платежу або непогашену заборгованість по сплаті страхового платежу, Страховик має право:

10.21.1. Здійснити страхове відшкодування без врахування цих несплачених частин платежу та/чи заборгованості.

10.21.2. Здійснити страхове відшкодування за вирахуванням цих несплачених частин платежу та/чи заборгованості.

10.21.3. Здійснити страхове відшкодування пропорційно сплаченому страховому платежу.

10.22. Виплата страхового відшкодування не здійснюється, якщо збитки повністю відшкодовані особами, винними у їх заподіянні. Якщо збитки відшкодовані частково, то Страховик відшкодовує різницю між сумою збитків та сумою, отриманою від осіб, винних в їх заподіянні.

10.23. До Страховика, після сплати страхового відшкодування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке Страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

10.24. Страхове відшкодування здійснюється тією валютою, яка передбачена договором страхування, якщо інше не передбачено законодавством України.

11. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

11.1. Підставою для відмови Страховика у здійсненні страхового відшкодування є:

11.1.1. Навмисні дії Страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України.

11.1.2. Вчинення Страхувальником - фізичною особою або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку.

11.1.3. Подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про предмет договору страхування або про факт настання страхового випадку.

11.1.4. Отримання Страхувальником повного відшкодування збитків від особи, винної у їх заподіянні.

11.1.5. Несвоєчасне повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення страховикові перешкод у визначенні обставин, характеру та розміру збитків.

11.1.6. Не виконання Страхувальником (Вигодонабувачем) своїх зобов'язань згідно договору страхування.

11.1.7. Випадки, які не є страховими відповідно до розділу 3 цих Правил.

11.1.8. Відмова Страхувальника (Вигодонабувача) від свого права вимоги до особи, відповідальної за збитки, що відшкодовуються Страховиком або якщо здійснення цього права стало неможливим з вини Страхувальника (Вигодонабувача).

11.1.9. Не пред'явлення для огляду пошкодженого майна у встановлений договором страхування строк.

11.1.10. Інші випадки, передбачені законом.

11.2. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхового відшкодування, якщо це не суперечить закону.

12. УМОВИ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

12.1. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

12.1.1. Закінчення строку дії.

12.1.2. Виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі.

12.1.3. Несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки. При цьому договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою страховика протягом 10 (десяти) робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами договору.

12.1.4. Ліквідації Страхувальника - юридичної особи або смерті Страхувальника - фізичної особи чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених статтями 22, 23 і 24 Закону України «Про страхування».

12.1.5. Ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

12.1.6. Прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним.

12.1.7. В інших випадках, передбачених законодавством України.

12.2. Якщо договором страхування передбачається страхування «до першого випадку», виконанням Страховиком зобов'язань у повному обсязі, вважається сплата страхової виплати по першому із страхових випадків по такому договору страхування.

12.3. Договором страхування можуть бути передбачені інші умови припинення дії договору страхування.

12.4. Дію договору страхування може бути достроково припинено за вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 (тридцять) календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

12.5. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою Страхувальника, Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були

здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

12.6. У разі дострокового припинення договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

12.7. Договором страхування може передбачатися випадки, коли при розрахунку сплаченого страхового платежу, що повинен бути повернений Страхувальнику при припиненні дії договору страхування, норматив витрат на ведення справи приймається рівним нулю.

12.8. Не допускається повернення коштів готівкою, якщо платежі було здійснено в безготівковій формі, за умови дострокового припинення договору страхування.

12.9. Договір страхування вважається недійсним з моменту його укладання у випадках, передбачених Цивільним кодексом України

Відповідно до цих Правил, договір страхування визнається недійсним і не підлягає виконанню також у разі: якщо його укладено після страхового випадку; якщо предметом договору страхування є майно, яке підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили.

Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку.

13. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

13.1. Спори між Страховиком і Страхувальником вирішуються шляхом переговорів, а при недосягненні згоди - у встановленому чинним законодавством порядку.

13.2. У випадку невиконання або неналежного виконання умов договору страхування його сторони несуть відповідальність згідно із законодавством України, якщо інше не передбачено договором страхування.

14. ОСОБЛИВІ УМОВИ

14.1. Цими Правилами регламентуються основні умови страхування. За згодою сторін у договір страхування можуть бути включені застереження, доповнення, зміни та особливі умови страхування, виходячи з конкретних умов страхування, що не суперечать чинному законодавству України.

14.2. Будь-які зміни чи доповнення до умов договору страхування вносяться за письмовою згодою Сторін шляхом оформлення додаткової угоди до договору страхування.

14.3. Про намір внесення зміни чи доповнення до умов договору страхування сторона – ініціатор повинна письмово повідомити іншу сторону не пізніше, ніж за 10 (десять) календарних днів до запланованого терміну внесення змін чи доповнень.

14.4. Всі повідомлення та документи, передбачені цими Правилами та договором страхування (крім п.п. 8.1.2. цих Правил), здійснюються сторонами в письмовій формі і вважаються поданими належним чином, якщо вони надіслані рекомендованим листом або кур'єром, або надані особисто за вказаною адресою та вручені під розписку відповідній особі, або надіслані телеграфом, телефаксом з одночасним повторним відправленням повідомлення чи документів рекомендованим листом або доставкою такого повторного повідомлення кур'єром.

14.5. По всіх питаннях, що не передбачені цими Правилами, варто керуватися договором страхування, Законом України «Про страхування» та іншим чинним законодавством.

Додаток №1

до Правил добровільного страхування від
вогневих ризиків та ризиків стихійних явищ

СТРАХОВІ ТАРИФИ

1. Конкретний розмір страхового тарифу за договором добровільного страхування від вогневих ризиків та стихійних явищ розраховується за формулою:

$$КТ = БТ * К, \text{ де}$$

КТ - конкретний розмір страхового тарифу за договором страхування, БТ – базовий страховий тариф, К – добуток коригуючих коефіцієнтів, визначених в п. 3.1 - 3.8 Додатку.

2. Базові річні страхові тарифи (БТ) в залежності від типу майна та страхових ризиків становлять:

Страхові ризики	Типи майна						
	Нерухоме майно, включаючи окремі приміщення	Обладнання, устаткування, машини, механізми тощо	Внутрішнє та зовнішнє оздоблення	Інвентар, технологічне обладнання, рухоме майно тощо	Товарно-матеріальні цінності	Земельна ділянка	Інше майно
	Річні базові страхові тарифи, %						
пожежа	0,50	0,70	1,00	1,20	1,25	0,20	0,80
удар блискавки	0,05	0,06	0,06	0,07	0,07	0,03	0,06
крадіж	0,10	0,15	0,15	0,20	0,20	0,05	0,20
вітер, вихор, ураган, смерч, шторм	0,15	0,25	0,25	0,30	0,35	0,05	0,35
землетрус, надходження підземних вод, вивал, льодохід	0,10	0,10	0,10	0,12	0,12	0,05	0,12
землетрус	0,10	0,10	0,10	0,12	0,12	0,10	0,12
зсув ґрунту або осадка ґрунту, зсуву, валу	0,10	0,10	0,10	0,12	0,12	0,15	0,12
сніг, снігові лавини, снігопад	0,05	0,08	0,10	0,10	0,12	0,08	0,12
липад	0,05	0,08	0,10	0,10	0,12	0,03	0,12
ледяний покрив, сильний ігопад	0,05	0,08	0,10	0,10	0,12	0,03	0,12
радіоактивне забруднення	0,05	0,08	0,10	0,10	0,12	0,03	0,12
липад	0,05	0,08	0,10	0,10	0,12	0,03	0,12
інші природні сили та явища природи	0,07	0,10	0,12	0,12	0,14	0,04	0,14
аварія літальних апаратів та їх частин/уламків	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10	0,10
всі ризики разом	1,47	1,98	2,38	2,75	2,95	0,94	2,49

3. Корируючі коефіцієнти:

3.1. В залежності від місцезнаходження застрахованого майна до базового страхового тарифу може застосовуватися коригуючий коефіцієнт в діапазоні 0,70 – 1,50.

3.2. В залежності від технічних, технологічних та конструктивних параметрів застрахованого майна або процесу в якому застосовується застраховане майно до базового страхового тарифу може застосовуватися коригуючий коефіцієнт в діапазоні 0,40 – 3,00.

3.3. В залежності від кількості ризиків, включених до страхового покриття за певною групою ризиків до базового страхового тарифу може застосовуватися коригуючий коефіцієнт в діапазоні 0,50 – 1,00.

3.4. В залежності від включення до обсягу страхового захисту додаткових витрат, передбачених пунктом 3.7. цих Правил до базового страхового тарифу може застосовуватися коригуючий коефіцієнт в діапазоні 1,00 – 3,00.

3.5. В залежності від розміру нормативу витрат Страховика на ведення страхової справи до базового страхового тарифу може застосовуватися коригуючий коефіцієнт в діапазоні 1,00 – 1,70.

3.6. В залежності від розміру страхової суми та франшизи до базових тарифів може застосовуватися коригуючий коефіцієнт в діапазоні 0,65 – 3,00.

3.7. В залежності від конкретних умов страхування: розширення або обмеження страхування, встановлення лімітів та сублімітів відповідальності тощо може застосовуватися коригуючий коефіцієнт в діапазоні 0,30 – 2,50.

3.8. В залежності від інших суттєвих факторів, крім визначених в п.п. 3.1 – 3.7 даного Додатку, встановлюється Страховиком в діапазоні 0,30 – 3,00.

4. При укладанні договору страхування строком до одного року, кінцевий розмір страхового тарифу розраховується, виходячи з розміру конкретного страхового тарифу за договором страхування (КТ), одним із нижченаведених способів:

4.1. Шляхом множення конкретного страхового тарифу за договором страхування на коефіцієнт короткостроковості:

Строк дії договору страхування (місяців*)	До 15 днів	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Коефіцієнт короткостроковості	0,15	0,20	0,30	0,40	0,50	0,60	0,70	0,75	0,80	0,85	0,90	0,95

* Неповний місяць вважається за повний

4.2. За формулою:

$$\text{КРТ} = (\text{КТ} * \text{КДД}) / 365, \text{ де}$$

КРТ – кінцевий розмір страхового тарифу, КТ – конкретного страхового тарифу за договором страхування, КДД – кількість днів дії договору страхування.

5. При укладанні договору страхування строком понад один рік, кінцевий розмір страхового тарифу розраховується як 1/12 конкретного розміру річного страхового тарифу за договором страхування за кожен місяць дії договору страхування. При цьому неповний місяць вважається за повний.

6. Нормативні витрати на ведення справи складають 40% в зазначених тарифах.

Актуарій

Карташов Ю. М.

(Свідоцтво №03-007 від 06.12.2012 р.)